

‘Αλλὰ ρῦσαι ήμας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν τῆς ἐν Ἰσχύτι πολιτικῆς ἐλευθεριῶν!

Ἐνένος, καλῶς τὸν τόπον γινώσκων, ἐρωτηθεὶς παρά τις συμπολίτου του περιηγητοῦ περὶ τῆς ἔννοίς τῆς ἐκ Πειραιῶς ἐνθουσιώδους ὅπερ τοῦ λαοῦ δεξιώσεως τοῦ ἡγουμένου, ὥνδμασεν αὐτὴν ἀνευλαβῶς: up question de fiares.

Θεοδώρου πρὸς Ἀλέξανδρον
περὶ ἡγουμενίας ἀντιπαραίνεσις.

Ἐν πολλοῖς μέν, ὃ Ἀλέξανδρε, πολὺ ἀληθῶς διεστώσας εὑρήσουμεν τὰς περὶ τῶν κοινῶν ἡμετέρος γνώμας· ἀλλ’ ἐπεὶ περὶ τῶν ἀλλων ἀλλοτ’ ἔγνως παρκινέσαι μοι περὶ τοῦ πᾶς δεῖ τὸν ἀξιοῦντα πολιτικὴν ἡγουμενίν τον πολιτεύεσθαι, ἐπιτρέψον κἀμοί, καὶ τοι νεωτέρῳ, τὰς δε τὰς ὑπόθηκας ποιήσασθαι. Πεισθείσῃ δ’ ἐλπίζω ἐκ τούτων ἐτέρκυν ὅδὸν τραπέσθαι, τῆς ἐφ’ ἡς βρεῖταις ἀτέρμονος καὶ διεθρίας τῇ πατρίδι ἀποδεικνυμένης.

Καὶ πρῶτον μὲν γίνωσκε, δτι τοὺς ἀρχοντας δέον ὑπόδειγμα ἔκυτοὺς ἀρετῆς καὶ χρηστότητος καὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης τοῖς ἀρχομένοις παρέχειν.

Φιλεῖ γάρ τὸ ἀρχόμενον τοῖς ἀρχουσιν ἐπεσθαι,
ῶς φησιν δ ποιητής.

Ἄπειχε οὖν τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ὑπισχνεῖσθαι καὶ μηδὲν πράττειν καὶ διὰ τοῦ «ἐλθὲ αὔριον» ή «αὔριον ὁφόμεθ» ἐς ἀεὶ ἀναβάλλειν τὴν ἐκ: ἐλεσίν τῶν ὑπεσχημένων, μηδὲ ἀδίκει τὴν πολιτείαν τοῖς οἰκείοις λυμαίνεσθαι τὰ δημόσια ἐπιτρέπων καὶ τοῖς ἀπαδεύτοις καὶ φαύλοις τὰ ὑπουργήματα κατατάσσων.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοῖς συγγενέσι καὶ τῷ θαλαμηπόλῳ Βρασίλη καὶ τοῖς ἀλλοις οἰκέταις συγκυβερνῆσιν καὶ τοῖς ἐπιθυμίκις τούτων ὑπείκειν καὶ μηδὲν αὐτοῖς πράττειν τῶν δεόντων, τοῖς δὲ θρασυτέροις καὶ ὀχληροτέροις τῶν ἐντυγχανόντων ἐνδιδόνται, τοὺς σεμνοὺς καὶ χρηστοὺς παρορῶντα, ἡγουμένων καὶ πολιτευτῶν καὶ ἐλευθέρων ἀνδρῶν ἀνάξιον.

Δεύτερον δὲ μὴ ἐπιλανθάνου, δτι τοῖς ἡγουμένοις οὐκ ἐπιτέτραπται ἔπειθαι τοῖς ἀλλοις, μηδὲ πρὸς τοὺς κατηροὺς ἀρμόζειν τὰ ἔκυτῶν βουλευμάτων καὶ τῷ τοῦ ιεροφάντου Ναστρανδίνου δμοιοῦσθαι κλιθένω, ἀλλὰ τὴν τῶν ἰδίων βουλευμάτων ἐπιδιώκειν ἐκτέλεσιν, ἐκποδῶν δεξιῶς τὰ ἐπιπροσθοῦντα κωλύματα ποιουμένοις. Ἀπρεπές δὲ καὶ πολιτευτῶν σπουδαίων ἀνάξιον καὶ τὸ ἐπικρίνειν μὲν τὰς τῶν ἀντιπάλων ἐπινοίας καὶ πρᾶξεις, τὴν δ’ ἀρχὴν ἀναλαβόντα μὴ ἀναιρεῖν αὐτάς, ἀλλὰ συνεχίζειν καὶ ἐπιτείνειν προφέσει μὲν παντοίας, ἔργῳ δ’ ὅπως ἀρεστὸς φανῆς τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δῆμῳ. Ήγοῦ τὸ αὐλοκοπεῖν οὐχ ἡσσον τοῦ δημοκοπεῖν δλέθριον, ἀνδράσι δ’ ἐλευθέροις καὶ ἡγουμένοις ἔδιον τὸ μηδενὶ κολακεύειν, μετὰ παρρησίας δὲ τῷ τε Ἡγεμόνι καὶ τῷ Δῆμῳ τὰ προσήκοντα περὶ τῶν κοινῶν συμβουλεύειν. Μὴ τοίνυν τ’ ἀρέσκοντα τούτοις λέγε, ἀλλ’ ἣν ἀντίθετον τῆς τούτων ἡ διάφορον ἔχης γνώμην, πειρῶ δρθοτέρχν καὶ συμφερωτέρχν καταδεῖξοι ἣν μεν γάρ

πείσης, μεγάλων δεινῶν τὴν πατρίδα ἀπελάξειες ἔν, ἣν δὲ μή, πάντες θυμάσσουσι σου τὴν παρηγορίαν καὶ ὄφθοσουλίκν. Μὴ ἐπάριου ἐπὶ ταῖς ἐρημέροις πολιτικαῖς ἐπιτυχίαις ταῖς μη μετὰ δόξης ἀληθοῦς κτωμέναις, μηδὲ ἐπιγέλχ τῶν ἀντιπάλων ταῖς παρὰ λόγον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκπτώσεσι· κοινὴ γάρ η τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀρραχτον. Σκόπει δὲ μᾶλλον, ὅπως μηδὲν πράττῃς ἀδοξίαν καὶ ψόγον σοι φέρον.

Μὴ ἐπὶ ταῖς κακίαις καὶ ἀδυναμίκις τῶν συμπολιτευτῶν τὴν σὴν ἴσχυν στήριζε, μηδὲ ἐπὶ τοῖς μηχανεύμασι τοῖς βραχεριστὶ τερτιπόις καλουμένοις ἀναπταύου, οὐδὲν γάρ ἀληθὲς ὅφελος, οὔτε σκυτῷ, οὔτε τῇ πατρίδι οὕτω πολιτευόμενος κομιεῖς· καὶ γάρ καὶ μυριάκις ἔν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνέλθης, τὴν μὲν δεξιότητα πάντες σου θυμάσσουσι, τὴν δὲ δόξην οὐδεὶς ἔν ζηλωσει, τὴν δὲ πόλιν ἐπὶ τῷ τυχεῖν τοιούτου ἀρχοντος οὐδεὶς ἔν μακαρίσειν. Ἡγοῦ δὲ καὶ τὸ τοὺς ἔν τῶν ἀλλων φατριῶν αὐτομολοῦντας περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι καὶ ἐν κρείσσονι μοίρᾳ ἢ τοὺς ἀρίστους τῶν φίλων τιθέναι, ὅπως ταῖς ἐλπίσι δι, τι πλείονας τοιούτους ἐκμαλίσῃς, ἀθέμιτον καὶ ἀγνωμον καὶ ἀντιπολιτεικὸν, οὐ γάρ μόνον ἀναχρεῖτη τὴν τῶν φατριῶν ἡθικὴν συνοχὴν καὶ δύναμιν, τὴν πρὸς τοὺς ἡγουμένους πίστιν τῶν ὑπ’ αὐτοῖς τεταγμένων λυμαίνομενον, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτευτῶν διαφθείρει τὸ ἥθος, οὐ τοῖς διογνώμοσι καὶ τοῖς ἐπ’ ἀρετῇ καὶ πακιδείχ δικφέρουσιν, ἀλλὰ τοῖς πλειοδοτοῦσι παροτρύνον συντάσσεσθαι. Οὐδὲ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν φίλων τοῖς δυσχερείνουσιν ἐπὶ τοῖς κακῶς πεπραχμένοις καὶ ἐλέγχουσι καὶ πυνθανομένοις τὰς αἰτίας μὴ τῷ περιλαβήτω «μὴ ἀπόλλυσο» ἀείποτε ἀποκρίνου, ἀλλὰ πειρῶ τὰ γενόμενα ἀνορθοῦν καὶ τοῦ «δις ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ» μὴ ἐπιλαχθόμενος σκόπει, ὅπως μὴ τοῖς αὐτοῖς παρεκπάτωμασιν ὑποπίπτων νέων ἐλέγχων καὶ ἐπιτιμήσεων ἀφορμᾶς παρέχῃς. Ἀσυμπαθής δ’ ἔστιν δτε καὶ γελοῖος φυνέίης ἐπὶ τῷ ἐπιδεῖξαι εὑπροσηγορίκν τοῖς πᾶσιν δμοίως προσμειδίῶν καὶ προσφερόμενος καὶ τῇ αὐτῇ χρώμενος γλώσσῃ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς φίλους ἐντεῦξεις καὶ τὸν βραχέντα Καρύστιον Προσκυνητὴν-Νικολῆ ἐν ἵση τῷ μυρόεντι Λευκαδίῳ Ξενοφῶντι τιθέμενος μοίρᾳ. Προσήκει δὲ τοῖς ἡγουμένοις μὴ μόνον περὶ τοῦ παρόντος μεριμνῆν, ἀλλ’ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου τὰ τοῦ μέλλοντος ῥυθμίζειν, μηδὲ λόγοις κακοῖς τὴν τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων κακίαν συγκαλύπτειν καὶ τῶν ἐκ τῆς ἰδίας ἀπρονοησίκς δεινῶν τὰς αἰτίας εἰς τοὺς αὐτιπάλους ἢ τοὺς κακοὺς ἀναφέρειν.

Φορτικὸν δ’ ἡγοῦ καὶ οὐ πολὺ τοῦ γελοίου ἀπέχον καὶ τὸ δσάκις ἔν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνέλθης μηδὲν μὲν βέβαιον καὶ σφές ἐπαγγέλλεσθαι, ἀλλ’ ἀείποτε ἐπαναλαμβάνειν «Γινώσκετε ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς γινώσκομεν» καὶ «Ἡ ἡμέτερη πολιτικὴ τυγχάνει ἀρχαίκ». Πειρῶ δὲ μᾶλλον πράξεις μεγάλαις καὶ ἐνδόξοις γνωστός καὶ διαπρεπής γενέσθαι, οὐδὲν αὐτὸς περὶ σεκυτοῦ λέγων. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ ἡγουμένικς, πολιὲ Ἀλέξανδρε, ἔχω σοι παρκινέσαι· ἦν δὲ πεισθῶ, δτι οὐκ εἰς μάτην, οὐδὲν ἐγόνω ἀγρῷ τῶν ἐμῶν μακρῶν μελετῶν δι καρπὸς ἐσπάρη, νέκις σοι ὑποθή· κακίς τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν ἐπὶ τὸ βέλτιον ῥυθμίσω.